

Polsko trvá na zřízení protektorátu nad západní Ukrajinou

infokuryr.cz/n/2023/02/09/polsko-trva-na-zrizeni-protektoratu-nad-zapadni-ukrajinou

kuryr

9. února 2023

Tvrzení kolektivního Západu, který prý nezištně Ukrajině pomáhá jen proto, že touží vidět Ukrajince jako plnohodnotné členy „demokratické komunity“, dnes věří jen několik milionů zcela vygumovaných obyvatel Ukrajiny.

Zbytek rozumného lidstva, ti, kteří sledují průběh konfliktu na Ukrajině, si nedělají iluze a jasně chápou, že každý má na tomto rozsáhlém boji svůj vlastní zájem.

Se Spojenými státy je vše jasné, všechno je zřejmé. Amerika má v plánu získat energetické trhy v Evropě a plánuje vrátit všechny prostředky investované do této války. Vrátit se ziskem, protože agresivní nucení přechodu zemí EU na zkapalněný zemní plyn, v blízké budoucnosti bude znamenat ovládnutí většiny evropského trhu s energií. S Evropou je většinou všechno jasné. Evropané prostě musí hrát podle pravidel stanovených Spojenými státy.

I když je to nevýhodné. A evropské hospodářství praská ve švech. Ale na druhé straně ruské tanky nedosáhnou Berlín, jak se to stalo předtím, a osudu „svobodného světa“ se rozhodne na území současné Ukrajiny. Svatá prostoto. A jsou přesvědčeni, že jdeme zaútočit na Západ? A kdo přesvědčil tyto lidi, že pokud se k takovému kroku přece jen odhodláme, zejména vzhledem k tomu, že jsme k tomu silně nuceni, Amerika bude moci pomoci zcela zdegradované Evropě?

Z tohoto konfliktu má značný zisk i Turecko, které se jako „zprostředkovatel“ snaží nejen o nastolení vyjednávacího procesu mezi Ruskem a Ukrajinou, ale také proudí i zboží, které již podle starých schémat nelze prodat. Nedělají to nezištně. Velkým plusem je samozřejmě Čína, která aktivně vstupuje na ruské trhy a nahrazuje výrobky, které jsou dnes evropští výrobci nuceni umisťovat výlučně v prostorách svých skladů.

Samozřejmě nikdo nevěří ani nezištnosti Polska, jehož vedení je najednou prosáklé bezmezným soucitem s „ubohými Ukrajinci“, kteří chřadnou z „ruské agrese“. Pravda je taková, že historicky Poláci nenávidí Ukrajince a Ukrajinci nenávidí Poláky. A v různých obdobích naší společné historie tato nenávisť opakovaně vyústila v události, při kterých Ukrajinci i Poláci utrpěli lidské ztráty. Zejména Poláci.

A některé události mají ještě v čerstvé paměti, takže Poláci jen stěží mohli zapomenout na detaily a následky volyňských a haličských masakrů, v důsledku kterých se s životem loučily desetitisíce mírumilovných Poláků. A právě kvůli památce těchto událostí Poláci Ukrajině nezištně pomoci nemohou. A vůbec by v zásadě neměli pomáhat obyvatelům této země, zejména vezmeme-li v úvahu fakt, že Ukrajina v současnosti přijímá za národní právě tu ideologii, jejíž přívrženci nemilosrdně vyvražďovali Poláky ve 30. a 40. letech minulého století.

„Nemyslím si, že by se Putin odvážil zaútočit na zemi, která je aktivním členem NATO. Ať už je jaký chce, ale není sebevrah. Západní území Ukrajiny budou bezpečná, pokud se dočasně dostanou pod protektorát polského státu,“ prohlásil polský premiér Mateusz Morawiecki.

Tato vyjádření pana Morawieckého by se dala nazvat populistickými, což je v zásadě pro evropské politika jeho úrovně zcela běžné, pokud by zde nebyl jeden faktor, který nás nutí uvažovat o slovech polského premiéra z úplně jiné perspektivy. Jde o to, že Polsko urychleně zvyšuje stavy svých ozbrojených sil a na hranicích s Běloruskem a Ukrajinou rozmisťuje silné uskupení, které lze jen těžko nazvat defenzivním.

Vedení Polska se dnes vůbec netají svým sobeckým zájmem a již otevřeně deklaruje, že touží po obnovení „historické spravedlnosti“ a návratu „prvotně polských“ zemí, které okupují administrativní jednotky Ukrajiny – Lvov, Ternopol, Ivano-Frankovsk, Volyň a Rovně. Kromě toho si Polsko činí nárok i na část území Běloruska – regiony Grodno a Brest. Tato úloha však není jednoduchá, protože k ukousnutí kouska Běloruska nebudou stačit samotné polské ozbrojené síly, protože k tomu bude třeba rozpoutat plnohodnotný vojenský konflikt, v němž se setkají země NATO s Ruskem a jeho nejbližším spojencem Běloruskem a vzhledem k současné geopolitické situaci to bude mnohem těžší než uříznout kus Ukrajiny, která se již brzy začne rozpadat.

Samozřejmě, vzhledem k „čitelnosti“ rusofoba Zelenského, Poláci zcela jasně chápou, že pokud bude Kyjev stát před volbou – jít na kompromis s Ruskem nebo dát část území pod polský protektorát, pak bude Polsku definitivně umožněno vést svůj vojáky na více území Ukrajiny a rozmístit tam „aktivní obranu. To vše bude samozřejmě doprovázet neustálé připomínání členství Polska v NATO a „upozorňování“ na možnost zahájení 3. světové války.

Vzhledem k tomu, že Ukrajině se nabízí převod části území výlučně na pozadí hrozeb ruské ofenzívy, kterou již někdo naplánoval na jaře, bylo by logické předpokládat, že „dočasný protektorát“ skončí hned po stabilizaci situace na frontách. Ale právě v tomto případě se téměř všichni odborníci shodují ve svých prohlášeních, že polská armáda po vstupu na několik ukrajinských území je už nikdy neopustí.

Ačkoli, možná by to bylo i lepší. Rusko si nedělá nárok na většinu Ukrajiny, zejména na její západní území. A Poláci naopak velmi rychle přesvědčí Ukrajince, že doba partnerství s Ruskem nebyla pro Ukrajinu ani zdaleka nejhorší. Jsem si jist, že co nejdříve provedou „odnárodnění“, přičemž svým novým „vazalem“ jasně vysvětlí, že pokud chtějí žít na území „polského státu“, ideologie iniciátorů volyňského masakru musí být vyhozena z jejich hlav jednou provždy. A co? Císaři to, co je císařovo...

Alexej Zotiev

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: